

Ben

Picasso

Ben Picasso!

Benim öykümü dinlemek ister misin?

Dikkatle oku o halde!

1881

yılında, 25 Ekim sabahı İspanya'da doğdum.
Anne ve babam bana önce Pablo ismini verdiler.
Sonra Diego, sonra Jose Francisco de Paula.
sonra Juan Nepomuceno, María de los Remedios,
Crispín, Crispiniano, Santísima Trinidad...

Çünkü benim doğduğum Malaga şehrinde bir çocuğa
ne kadar çok isim konulursa, o kadar yetenekli olacağına inanılırdı.

Senin adının hikâyesi nedir?

Kim koydu sana bu ismi, anlamı ne, neden bu isim peki?

Sorup öğrenmeye ne dersin?

Babam ressamdı.

Aynı zamanda yaşadığımız kentin müzesinde çalışırdı. Resim öğretmenliği de yapmasına rağmen, yoksulluk içinde yaşamımızı sürdürüyorduk. Babam güvercin resimleri çizirdi sürekli. Bu güvercinler benim ilk arkadaşlarımdı.

Senin ilk arkadaşın kimdi?

Yürümeği geç öğrendim. Boş bir bisküvi kutusunu ite ite başardım yürümeği.
Ama çabuk konuştum.

İlk söylediğim kelime “piz” di. Yani İspanyolca lapiz, yani kalem.

Peki, sen ilk olarak hangi kelimeyi söylemişsin?

Babam

Ben çok küçükken bile fırçayı bana veriyordu.

Bir gün,

yaptığı güvercinlerin ayaklarını çizmemi istedi.

Paleti ve fırçayı verip, dışarıya çıktı.

Eve döndüğünde resmi tamamen bitirdiğimi gördü. Üstelik güvercin ayakları o kadar gerçekçiydi ki, babam o günden sonra resim yapmayı bıraktı.

yaşına geldiğinde okuma, yazma, hesaplama gibi bilgileri kavramakta güçlük çekiyordum. Diploma sınavında öğretmenime “hiçbir şey bilmediğimi” söyledim.

Senin öğretmenin olsa ne cevap verirdi?

Benim öğretmenim tahtaya rakamları yazıp, aynısını yapmamı istedi. En iyi bildiğim şey gördüğümü aynen çizebilmektir. Bunu çok iyi yaptım ve diplomamı aldım.

14

yaşımda iken
bir okulun
30 günde geçilebilecek
tüm sınavlarını
bir günde geçerek,
yaşım küçük olduğu halde
okula kabul edildim.
Artık Barselona'da
yaşıyorduk ve
Barselona'nın
tanınmış ressamları
beni tanımaya
başlamıştı.

16

yaşına geldiğinde
İspanya'daki sanat okullarının
tüm sınavlarını
tüketmiş durumdaydım.
Madrid'de çok tanınmış
bir sanat akademisine girdim.
Çok geçmeden
yaşlı başlı ressamların
saygısını kazanmaya başladım.

İlk sergimi 1900 yılında,
sanatçıların gittikleri
bir barda açtım. Senin de
tahmin edebileceğin gibi, bu benim
en mutlu günlerimden biriydi.

Mutlu günlerim
uzun sürmedi.

Çok sevdiğim arkadaşım

Casagemas

ölünce çok üzüldüm.

Sence bir ressam
çok üzüldüğünde ne yapar?

Evet, çok haklısın.

Üzüntüsünü paletine döker.

O günlerde benim fırçam da
en çok mavi rengi
alıyordu paletinden.

Çünkü hüznümü, üzüntümü
mavi renkte buluyordum.

Üç yıl boyunca

mavi görecek,

mavi boyayacak,

hatta mavi giyecektim.

Peki, sence
üzüntünün rengi
nedir?

Sürekli aynı yerde kalmayı sevmiyordum.

Resimde yeni tekniklere o kadar ilgi duyuyordum ki, dönemin sanat merkezi sayılan Paris şehrine gitmeye karar verdim. Kendimi çok özgür hissettiğim Paris'te, öğrendiğim yeni tekniklerle resim çalışmalarımı sürdürdüm.

Mavi renk yavaş yavaş terk etmeye başladı paletimi. Yerini pembe ve ten rengine bıraktı. Tablolarımda sadece pembe renk değil, canbazlar, akrobatlar ve palyaçolar da vardı. Çünkü o sıralarda sık sık Medrano sirkine gidiyor ve gösterileri büyük bir keyifle izliyordum.

Hayatımda ne varsa
resimlerimde de onlar olduğunu
anladın değil mi?

Artık resimlerimi Picasso ismi ile imzalamaya başlamıştım. “Picasso” annemin soyadı idi. En çok sevdiğim şey sürekli teknik değiştirmektir. Hiçbir zaman aynı tarz resim yapmadım. 1908 yılında farklı ve sıra dışı bir biçim denedim resimlerimde: Bu akıma “Kübizm” deniyor. Küp şeklinde kafalar, kollar, bacaklar, yerleri değiştirilmiş gözler, kulaklar, burunlar.

“Avignon’lu Kızlar”

benim ilk kübist resimimdi.

Bu resmi ilk gösterdiğimde herkes çok şaşırmıştı.

Aslında görenlerin çoğu bu yeni türden hoşlanmamıştı. Çünkü kübist tablolarında hiçbir şey olması gereken şekilde değildi. Her şey gerçekte gördüğümüzden farklı görünüyordu.

Picasso

Kübist

resimlerimle birlikte ünüm yayılmaya başladı.

Fakat bununla sınırlı kalmadım.

Resmin dışına çıkarak
heykeller, özgün baskılar,
seramikler ve kolajlar yaptım.

Her türlü malzemeyi saklardım.

Eski şişeler, hasır sepetler, gazete parçaları, kumaşlar...

Her şeyin benim elinde sanata dönüştüğünü söylerler.

Sence de doğru mu?

Guernica,

en ünlü resimlerimden biri oldu. İspanya İç Savaşı'nda Alman savaş uçakları İspanya'nın Guernica kasabasını bombalamışlardı. O kadar etkilenmişim ki, bunu bir duvar resmine aktarmak istedim.

Savaşta gördüğüm bütün çirkinlikleri, acıyı, karmaşayı, öfkeyi ve çaresizliği çizmeye başladım. Resmi bitirmek üzereyken bir Alman subayı atölyeme geldi. Resme bakıp, alaycı bir ses tonu ile sordu:

“Bunu sen mi yaptın?”

Büyük bir öfke ile yanıt verdim:

“Hayır, siz yaptınız!”

Uzun bir hayat sürdüm.

Paulo, Maya, Paloma ve Claude isimlerinde dört tane çocuğum oldu. Çocukları çok sevdim. Son dönemde yaptığım resimler çocukların yaptıkları resimlere çok benziyor, fark ettin mi?

Bir gün

çocuk resimlerinin olduğu bir sergiyi gezdiğimde şunu fark ettim:

“Ben bu çocukların yaşındayken Rafael gibi çizim yapabiliyordum, ama bu keratalar gibi çizilemek için bir ömür harcadım.”

Dünyadan
ayırıldığımda
92
yaşımdaydım.
1973
yılıydı.

Resimlerim,
heykellerim ve seramiklerim çok beğeniliyor.
“Büyük Sanatçı Picasso”
çok konuşuluyor.

Sen de fark ettin değil mi?

Sanat eserleri var olduğu, sergilendiği ve çocuklar onları görmeye geldiği sürece sanatçılar asla ölmüyor.

“Seni ölümsüzleştirecek
bir eser yapmak
isteyeceğini düşünerek
bir sayfa da sana ayırdım.
Bu kitabın son sayfası olsa da
senin eserlerinin ilki olabilir.
Bunu senden başka
kim bilebilir, değil mi?”

BEN PICASSO

Yazan:
Sibel Sonmaz

İllüstratör:
Cem Kızıltuğ

Sanat Yönetmeni:
Barış Karayazgan

Grafik Tasarım:
Ravza Kızıltuğ

SAKIP SABANCI MÜZESİ / muze.sabanciuniv.edu
Sakıp Sabancı Cad. No:22 Emirgan 34467 İstanbul 0 212 277 22 00

SÖZ DANIŞMANLIK / www.sozdanismanlik.com
Karakolhane C Tefik Tura Apt 19 / 8 Yel değirmeni Kadıköy / İstanbul 0216 414 40 43 - info@sozdanismanlik.com

PACE ÇOCUK SANAT MERKEZİ / www.pacesanat.com
36 Ada Sedef C Ata 2-2 Blok No:44 Ataşehir / İstanbul 0216 455 86 98 - pace@pacesanat.com

CEM KIZILTUĞ - İLLÜSTRATÖR / www.cempati.com
0 212 454 85 33 - c.kiziltug@zaman.com.tr

BİLİM VE MERHMET İÇİN ETÜT
Barcelonà, Kış-İlkbahar 1897
Kağıt üzerine sulu boya, 22,8x28,4 cm
Museu Picasso, Barcelonà, env. 110.089
© Succession Picasso 2005.

Picasso

DANS SALONUNUN DIŞINDAKİ KADIN
Barcelonà, 1899
Tuval üzerine yağlı boya, 46x55 cm
Fundación Almine y Bernard Ruiz-Picasso para el Arte
© Fundación Almine y Bernard Ruiz-Picasso para el Arte
© Succession Picasso 2005.

ANNE İLE ÇOCUK
Paris, Sonbahar 1921
Ahşap üzerine yağlı boya, 14,5x9,5 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Eric Baudouin
© Succession Picasso 2005.

SAVAŞÇI BAŞI
Borsajetoup, 1933
Bronz, 121x69x32 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Eric Baudouin
© Succession Picasso 2005.

GUERNICA
Paris, 1 Mayıs-4 Haziran 1937
Tuval üzerine yağlı boya, 349,3x776,6 cm
Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid

KADIN BAŞI NO 5, DORA MAAR PORTRESİ
Paris, Ocak-Haziran 1939
Renkli gravür, 29,9x23,7 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Marc Damage
© Succession Picasso 2005.

DALDAKİ BAYKUS
Vallauris, 1967
Seramik, çap: 38 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Eric Baudouin
© Succession Picasso 2005.

YÜZ
Vallauris, 11 Ekim 1947
Seramik, 32x28 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Marc Damage
© Succession Picasso 2005.

BOĞA BAŞLARI
Vallauris, 1950-51
Seramik, 51x37 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Marc Damage
© Succession Picasso 2005.

KEÇİ BAŞI
Vallauris, 1952-53
Seramik, 40x40 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Eric Baudouin
© Succession Picasso 2005.

AĞIGNON'LU KIZLAR
Ozğün Tablo, 1957, Dokuma: 1958
Yün, 272x260 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Marc Damage
© Succession Picasso 2005.

KADIN
Mougins, 7 Temmuz 1971
Tuval üzerine yağlı boya, 81x65 cm
Özel koleksiyon
© Images Modernes, Foto: Marc Damage
© Succession Picasso 2005.

SSM

SABANCI
ÜNİVERSİTESİ
SAKIP
SABANCI
MÜZESİ

